

॥१७॥१८॥१९॥ सर्वज्ञानानि सर्वशास्त्राणि ॥२०॥ २१ ॥ विघातेन आत्मनाशनेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ न प्रतिभास्यंतीति नकारावृत्त्या योज्यं ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
 ससमिद्धेमहत्तमौ शरीरमुपतापयन् ॥ जनयामास संतापमिन्द्रस्य सुमहातपाः ॥ १७ ॥ तत इन्द्रो यवक्रीतमुपगम्य युधिष्ठिर ॥ अब्रवीत्कस्य हेतोस्त्वमास्थि
 तस्तप उत्तमं ॥ १८ ॥ यवक्रीत उवाच द्विजानामनधीता वैवेदाः सुरगणार्चित ॥ प्रतिभां त्वितितप्येह मिदं परमकं तपः ॥ १९ ॥ स्वाध्यायार्थं समारंभो
 ममायं पाकशासन ॥ तपसा ज्ञातुमिच्छामि सर्वज्ञानानि कौशिक ॥ २० ॥ कालेन महता वेदाः शक्या गुरुमुखा द्विभो ॥ प्राप्तुं तस्मादयं यत्नः परमो मे समास्थितः
 ॥ २१ ॥ इन्द्र उवाच अमार्ग एष विप्रर्षेयेन त्वं यातुमिच्छसि ॥ किं विघातेन ते विप्रगच्छाधीहि गुरोर्मुखात् ॥ २२ ॥ लोमश उवाच एवमुक्त्वा गतः
 शक्रो यवक्रीरपि भारत ॥ भूय एवाकरोद्यत्तं तपस्यमितविक्रमः ॥ २३ ॥ घोरेण तपसाराजं स्तप्यमानो महत्तपः ॥ संतापयामास भृशं देवेंद्रमिति नः श्रुतं ॥ २४ ॥
 तं तथा तप्यमानं तु तपस्तीव्रं महामुनिं ॥ उपेत्य बलभिद्देवो वारयामास वैपुनः ॥ २५ ॥ अशक्यो र्थः समारब्धो नैतद्बुद्धि कृतं तव ॥ प्रतिभास्यंति वैवेदास्तव चैवपि
 तु श्रुते ॥ २६ ॥ यवक्रीत उवाच न चैतदेवं क्रियते देवराज ममेप्सितं ॥ महतानियमेनाहं तप्ये घो रतरं तपः ॥ २७ ॥ सभिद्धेन्नावुपकृत्यांगमंगं होष्यामि वाम
 घवं स्तन्निबोध ॥ यद्येतदेवं न करोषि कामं ममेप्सितं देवराजे ह सर्वं ॥ २८ ॥ लोमश उवाच निश्चयं तमभिज्ञाय मुनेस्तस्य महात्मनः ॥ प्रतिवारणहेत्वर्थं बु
 द्धासंचित्य बुद्धिमान् ॥ २९ ॥ तत इन्द्रो करोद्रूपं ब्राह्मणस्य तपस्विनः ॥ अनेकशतवर्षस्य दुर्बलस्य स यक्ष्मणः ॥ ३० ॥ यवक्रीतस्य यत्तीर्थमुचितं शौचकर्मणि ॥
 भागीरथ्यां तत्र सेतुं वालुकाभिश्चकार सः ॥ ३१ ॥ यदास्य वदतो वाक्यं न स चक्रे द्विजोत्तमः ॥ वालुकाभिस्ततः शक्रो गंगां समभिपूरयन् ॥ ३२ ॥ वालुकामुष्टिम
 निशं भागीरथ्यां व्यसर्जयत् ॥ सेतुमभ्यारभच्छक्रो यवक्रीतं निदर्शयन् ॥ ३३ ॥ तददर्शयवक्रीतो यत्नवंतं निबन्धने ॥ प्रहसंश्चाब्रवीद्वाक्यमिदं समुनिपुंगवः
 ॥ ३४ ॥ किमिदं वर्तते ब्रह्मन् किंच तेह चिकीर्षितं ॥ अतीव हि महान् यत्नः क्रीयते यं निरर्थकः ॥ ३५ ॥ इन्द्र उवाच बंधिष्ये सेतुना गंगां सुखः पंथा भविष्यति ॥
 ॥ ३७ ॥ इन्द्र उवाच यथैव भवता चेदं तपो वेदार्थमुद्यतं ॥ अशक्यं तद्वदस्माभिरयं भारः समाहितः ॥ ३८ ॥ यवक्रीत उवाच यथा तव निरर्थो यमारं
 भस्त्रिदशेश्वर ॥ तथा यदि ममापीदं मन्यसे पाकशासन ॥ ३९ ॥